

In memoriam

Op 25 juli 2003 overleed dr. A. van 't Riet, (geb. 1915), de eerste privatdocent homeopathie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Van 't Riet was een 'homeopathie-arts' van de oude stempel, die door dik en dun de wonderlijke, inmiddels ruim 200 jaar oude ideeën van Hahnemann verdedigde. Meer dan 20 jaar probeerde hij ook medische studenten tot Hahnemanns leer te bekeren, gelukkig met weinig resultaat. Van 't Riet behoorde tot de generatie medici practici die, lang voordat alom de roep om *evidence based medicine* weerklonk, voor hun beleid aan het ziekbed moesten vertrouwen op eigen ervaring en die van hun leermeesters, eenvoudigweg omdat 'evidence' om zich op te baseren bijna niet bestond. Hoe onbetrouwbaar een dergelijk fundament is, dringt pas in volle omvang door tot de huidige generatie.

Ik leerde Van 't Riet kennen nadat ik een zeer kritisch boekje over homeopathie had geschreven. Hij nodigde me uit om er eens bij hem thuis over te praten; hij was toen al een jaar of tien niet meer actief. Voorbereid op een onaangename discussie, zoals men zo vaak heeft met fanatieke verdedigers van een irrationele overtuiging, werd ik verrast door de vriendelijke, gastvrije ontvangst door het echtpaar Van 't Riet in hun fraaie flat. De aimabele gastheer praatte met bijna aanstekelijk enthousiasme over zijn overtuiging en raadde me met klem aan om zelf eens in de praktijk met homeopathie te gaan experimenteren. Ik zou dan met eigen ogen zien hoe waardevol de methode is en beseffen met de geneeskunde van de toekomst bezig te zijn. Zelf had hij met de homeopathie kennis gemaakt in de Tweede Wereldoorlog. Op zijn spreekuur kwam een onbekende vrouw bij wie hij op grond van haar uiterlijk en

gedrag à vue de diagnose ziekte van Basedow meende te kunnen stellen. Besefend dat er geen reguliere therapeutische mogelijkheden waren en dat de vrouw waarschijnlijk ten dode was opgeschreven, paste hij op goed geluk een homeopathische behandeling toe. Toen de patiënte een poos later voor controle kwam was ze volledig genezen. In plaats van zijn oorspronkelijke diagnose te herzien, schreef Van 't Riet de wondergenezing volledig toe aan de heilzame werking van het homeopathisch middel en sindsdien was hij een warm pleitbezorger van de leer van Hahnemann, die hij onomwonden als geniaal kenschetste.

De Vrije Universiteit heeft zich in 1961 enorm gecompromitteerd met het toelaten van een docent homeopathie (onder protest van de medische faculteit overigens), maar de laatste jaren, vooral sinds er voor studenten met de studie homeopathie geen punten meer te behalen zijn, lijkt het privatdocentschap geleidelijk roemloos ten onder te gaan. Markante figuren als Van 't Riet om de leerstoel te bezetten, treft men onder de huidige homeopathie-artsen in elk geval niet meer aan. Met hem is een van de laatste medici practici heengegaan die in hun jonge jaren hun patiënten zo weinig konden bieden dat een poging met een alternatieve therapie niet zonder meer verwerpelijk was, zoals heden ten dage wel het geval is. ●

C.P. van der Smagt

Van 't Riet in 1975 als 'privaatdocent' homeopathie aan de VU.